

גֵן נְחֻמָּד

"...אָדָם הוֹלֵךְ בְּאֵם הַדֶּרֶךְ, וְרוֹאֶה גֵן נְחֻמָּד
לְמִרְאָה, וְשׁוֹמֵעַ קוֹל קוֹרָא מְכוּוֵן אֵלָיו
מִהַמְּלֶךְ אֲשֶׁר מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הַגֵּן. מְרׁוֹב
הַתְּפַעֲלוֹת עֹבֵר בְּקַפִּיצָה אַחַת אֶת הַגֵּדֵר וְהֵנָּה
הוּא בְּתוֹךְ הַגֵּן. וּמִתּוֹךְ הַתְּרַגְּשׁוֹתָיו וְזִרְיָוֹתָיו
לֹא הִרְגִישׁ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַמְּלֶךְ
נִמְצָא בְּסִמּוּךְ אֵלָיו וּמְטִייל מֵאַחֲזָרָיו. וְכֵן
הוּא הוֹלֵךְ וּמוֹדֶה וּמְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ בְּכָל
כּוֹחוֹ בְּכוֹנֵנָה לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ לְקַבֵּל פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ..." (משל מכתבי בעל הסולם)

